

[Ministeren for skatter og afgifter]

– at opgive flagstatsprincippet for international skibsfart i almindelighed, og dermed er jo mange af de betænkeligheder, der har været ved udvidelsen af den subjektive skattepligt i dette forslag, af mere teoretisk art. Der har også været redegjort for under udvalgsarbejdet, hvad begrundelsen er for, at regeringen ønsker at have hjemmelen til udvidelsen, og så må vi jo se gennem forhandlingerne med de andre lande, i hvilket omfang man i forbindelse med revision af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne vil søge at opnå en udvidelse.

Hr. Ivar Hansen var inde på de samme betragtninger som hr. Hagen Hagensen først og senere hr. Emmert Andersen om felt for felt-beskatningen, ring-fence osv., men så giver han udtryk for i Børsen i dag, tror jeg, at regeringen, energiministeren, havde været afvisende over for at orientere om, hvordan interessen var for at indvinde olie og gas i Nordsøen. Jeg tror nok, at situationen var den, at energiministeren under udvalgsarbejdet gav en overordentlig grundig redegørelse, og at udvalget ikke ønskede yderligere oplysninger. Derfor synes jeg, det er lidt beklageligt, at hr. Ivar Hansen over for dagspressen giver udtryk for noget andet end det, der faktisk er passeret i denne sag.

Der blev spurgt efter eksempler på investeringer, der ikke kunne kvalificere til kulbrintefradrag efter § 17, og dertil ved hr. Ivar Hansen jo også, at det er noget, vi har diskuteret meget, men at det har været svært at finde konkrete eksempler. Det er også blevet præciseret, at den værnsregel, man ønsker indsat, ikke skal finde anvendelse over for nødvendige produktionsfremmende investeringer, men at det på grund af den særlige konstruktion kan tænkes, at nogle ud fra rent skatte-tækningsmæssige overvejelser vil foretage investeringer, der ikke har nogen produktionsmæssig værdi, og alligevel tjene på dem, hvis ikke vi har denne værnsregel. Det er begrundelsen for, at den skal være der, men det, at den er der, vil formentlig også betyde, at der kun i helt ekstreme undtagelsestilfælde vil være anledning til at tage den i anvendelse.

Hr. Kalnæs var inde på, at der efter hans opfattelse var behov for nogle særlige afskrivningsregler, og hr. Wilhjelm var inde på tilsvarende betragtninger. Dertil vil jeg gerne sige, at virkningen af, at man lader de indek-

serede afskrivninger, som nu er foreslået i den almindelige selskabsskatte Lovgivning, slå igennem for kulbrinter, er forbløffende beskeden, hvad angår forrentningen af den investerede kapital, og det hænger sammen med, at man her har et område, hvor fortjenesterne i forhold til investeringerne er ekstremt høje. Jeg tror derfor nok, der har været en tendens til fra nogles side at overbetone virkningerne i begunstigende retning for producenter og koncessionshavere af de indekserede afskrivningsregler, og jeg tror i hvert fald, det er vigtigt, at kulbrintebeskatningen, så langt som det er muligt uden at forskertse de særlige hensyn, vi har været ude på at varetage, ligner en almindelig beskatning, hvad angår både grundprincipperne og afskrivningsreglerne. Det har også en selvstændig betydning i de forhandlinger om ændrede dobbeltbeskatningsoverenskomster, vi nu skal i gang med.

Der har været diskussion om provenuet, og her trænger det nok til at blive præciseret, at der ikke er afgivet nye, ændrede provenuskøn på anden måde, end at vi har oplyst over for udvalget, at hvis man lægger andre oliepriser til grund end dem, der var lagt til grund ved forslaget udarbejdelse, vil det give andre provenuer. Vi har ikke set os i stand til at vurdere, hvordan oliepriser og dollarkurser vil udvikle sig hele vejen gennem 1982 og 1983, men har illustreret under udvalgsarbejdet, hvordan følsomheden over for en sådan høj marginalbeskatning af de gode felter naturligvis er meget stor over for ændringer i realprisniveauet for olie. Jeg har imidlertid ikke påstået, og jeg vil heller ikke påstå det her i dag, at olieprisudviklingen entydigt har vist, at der ikke bliver noget provenu i 1982. Det er muligt, der bliver det, og det er muligt, der ikke bliver det. Hvis der ikke bliver det, er det udtryk for en samfundsøkonomisk heldig udvikling, idet de reelle oliepriser, vi skal betale ved import, da er faldet væsentligt i hele 1982 i forhold til 1981.

Hr. Emmert Andersen var inde på en række kritiske betragtninger og især, synes jeg, nogle mindre rimelige betragtninger om ting, der ikke var arbejdet tilstrækkelig godt igennem. Det er faktisk meget præcist de samme synspunkter, der også har været fremført fra rederiet A. P. Møllers side, men jeg mener ikke, de bliver rigtigere af det. Jeg mener